

114. Jeesus selittää... Maria & Martta...

Katsokaa Minun näkökannaltani & Harkitkaa Tapojanne

MARIA & MARTTA... KATSOKAA MINUN NÄKÖKANNALTANI & HARKITKAA TAPOJANNE

Jeesuksen sanoja Sisar Clarelle, 22. Elokuuta, 2015.

Clare aloitti... Herra siunaa meidät, rakkaat Sydänasukkaat, Hänen oivalluksillaan. Minulla on kaunis esimerkki tältä illalta jaettavaksi kanssanne.

Ja tänä iltana Herra näyttää vahvistavan Viinileilien viestin. Siispä, minä haluaisin mennä eteenpäin ja jakaa kanssanne sen, mitä Hän näytti minulle. Hän pyysi minua... Hän näytti minulle näyn Martasta ja Mariasta. Ja Hän sanoi... ” Herra, haluatko Sinä puhua siitä? ” Ja Hän vastasi...

(Jeesus) ” En, Minä haluaisin, että sinä puhuisit. ”

(Clare) Siispä, tässä se tulee. Ylistyshetken aikana, Herra otti esille esimerkin kahdesta naisesta. Ja minun täytyy tunnustaa, että minä olen ollut Martta suurimman osan kristillistä elämäni. Vain vasta viime vuosina, Herra on onnistunut kankeamaan minut pois asioistani ja kiinnittämään huomiota Häneen ja jättämään loput asiat huolehtimaan itse itsestään.

Siispä, tässä on tarina, joka on kerrottu Luukkaan Evankeliumissa 10:38-42, Martan ja Marian kotona... ”Ja Jeesus ja opetuslapset vaeltaessaan, Hän meni muutaman kylään. Niin eräs nainen, Martta nimeltään, otti Hänet kotiinsa. Ja hänellä oli sisar, Maria niminen, joka asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli Hänen puhettansa. Mutta Martta puuhasi monissa palvelustoimissa; ja hän tuli ja sanoi: ”Herra, etkö sinä välitä mitään siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? Sano siis hänelle, että hän minua auttaisi.” Herra vastasi ja sanoi hänelle: ”Martta, Martta, moninaisista sinä huolehdi ja hätäilet, mutta tarpeellisia on vähän, tahi yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän osan, jota ei häneltä oteta pois.”

Ja se oli sen tarinan loppu. Siispä, Martta tunsu, että hänen kutsumuksensa ja velvollisuutensa oli valmistaa ruokaa vierailleen ja talonsa majoittaakseen heidät. Sitä lopputulosta varten hän työskenteli erittäin kovasti ja minulla ei ole epäilystäkään, etteikö hänellä ajoittain ollut epäilyksiä, että hän olisi mieluummin istunut Jeesuksen jaloissa, kuin tehnyt kaikkea kiireellistä työtä.

Kuitenkin tämä tarina kahdesta naisesta on hyvin paljastava, koska Jeesus sanoi, että Maria oli valinnut paremman osan. Se tarkoittaa, että Marttaa ei oltu pakotettu valmistamaan ruokaa vierailleen, pikemminkin hän valitsi kiireellisen valmistelutyön.

Mikä herättää kysymyksen... ”Mutta jonkun täytyi tehdä työ?” Tietenkin täytyi, olen samaa mieltä, mutta minä uskon ilman epäilyksen häivääkään, että jos Martta olisi valinnut istua Herran jaloissa Marian kanssa, ovelle olisi koputettu ja lautasittain valmisteltuja ruokia olisi marssinut ovesta sisään ja pöytä olisi katettu ilman Martan minkäänlaista ponnistusta.

Loppujen lopuksi, Herrahan ruokki ne 5000! Totisesti, Hän olisi voinut motivoida jonkun laittamaan anteliaan aterian kasaan tarjotakseen tilaisuudessa, niin että Martta olisi voinut jatkaa istumistaan Hänen jalkojensa juuressa. Jos hän olisi valinnut sen, mikä oli parempi osa!

Tai, sanokaamme, että ruokaa ei ilmestynyt ja kaikki tulivat nälkäisiksi. Heidät ravittiin Herran sanoilla.

Siispä, tämä esittää erilaisen kuvan Martasta, sellaisen, että hän vapaaehtoisesti valitsi tehdä valmistelut. Se paljastaa lujatekoisen maailman ihmisen, sellaisen, jolle käy hyvin tehdä ja joka on innokas tekemään maailman töitä, palvellen ja osoittaen vieraanvaraisuutta. Miksi? Koska Jeesus sanoi, että hän oli valinnut tehdä niin.

Nyt, minä en varmasti voi kertoa teille, että minä olisin tehnyt hiukkaakaan paremmin. Tietäen, että nämä tärkeät ihmiset – valtavasti kunnioitetut – olivat siellä ja oli päivällisaika, minä en olisi pystynyt tekemään mitään muuta KUIN nousta ylös ja työskennellä keittiössä myös. Mutta, juuri se on asian ydin. Se on minun luontoni, minun lihallinen luontoni, joka täytyy kuolettaa. Koska kaikkein tärkein asia, joka oli meneillään koko ajan, oli se mitä Herra oli opettamassa.

Joskus meidän täytyy tehdä väkivaltaa lihалlemme ja näyttää vähän törkeitä – tai jopa laiskoilta tai vastuuttomilta. Kuinka monta kertaa te olette menneet rukoilemaan ja vihollinen on nuijinnut teitä ja sanonut, ”Sinun ei pitäisi tehdä tätä nyt, sinulla on kaikki työ tehtävänä! Sinä olet niin vastuuton.” Useita kertoja, täällä – minä voin kertoa teille sen! Ja monille, se saattaa vaikuttaa todella epärealistiselta.

Minä voin kertoa, että minulle se vaikutti todella pitkän aikaa – minä olin hyvin vihainen esimerkistä, erityisesti, koska minulla on taipumusta olla Martta suurimman osan aikaa. Mutta näinä muutamana viime vuotena, minä olen tullut huomaamaan, että asiat, joita minä olen pitänyt tärkeinä, eivät ollenkaan olekaan niin tärkeitä. Se on hengellisen näkökannan ja lihallisen näkökannan ero.

Siispä, lopputuloksena, kukaan ei sanonut, että tämä rooli pakotettiin hänelle, hän valitsi sen.

Nyt tulemme Mariaan. Varmasti hänellä oli puuhaa tehtävänä, kun hän asui sisarensa kanssa. Ja minä olen varma, että hänellä oli oma osansa tehtävistä. Mutta Maria tietoisesti valitsi, että ei sekaannu sen päivän puuhiin, hän valitsi istua Herran jaloissa ja kuunnella Häntä.

Minä uskon, että koska Jumala oli hänen elämänsä tärkein henkilö, ja hänellä oli hyvin vähän kiinnostusta ruokaan ja seurueen ja juhlien valmisteluun. Hän oli enemmän otettu syvemmistä ja kätkeymmissä merkityksistä, kuin mitä oli hänen edessään.

Hän ei viihdyttänyt miestä, tämä oli Jumala! Ja Jumalan ydinolemus, Hänen Henkisyytensä, oli se mitä hän kaipasi. Seurueita ja juhlia tulee ja menee, mutta mitä Jeesuksella oli, oli paljon kallisarvoisempaa hänelle kuin mikään muu.

Mutta, nyt minä ymmärrän enemmän itsestäni. Minä viihdyin Marttana. Minä nautin kiireisestä työstä ja maailmallisista valmisteluista. Minä nautin hyvästä aterialta ja minä tein erityisiä ponnisteluja tehdäkseen sen. Minä nautin puhtaasta kodista ja puhtaasta lattiasta ,24/7, vuorokauden ympäri.

Mutta en enää. Jotakin minun sisälläni on liikkunut. ”Herra odottaa puhuakseen sinulle.” Minä kuulen hengessäni, ja minä en voi odottaa ollakseni Hänen kanssaan. Hän ei enää ole vähemmän tärkeä kuin kotitekoiset keksit tai puhdas lattia. Ei, nyt Hän on tärkeämpi kuin mikään muu... kaikki muu voi odottaa huomiseen.

Oletteko koskaan kokeneet onttoa tunnetta sen jälkeen, kun olette surffailleet netissä tunnin... Teillä oli tarkoitus katsoa vain yksi asia, mutta muut asiat kiinnittivät huomionne uteliaisuudesta ja tunnin päästä te huomaatte... ”Mitä minä olen tekemässä? Minä en ole päässyt yhtään lähemmäs Jumalaa, Minä olen vain kuunnellut joukkoa ihmisiä, jotka kiistelevät päivämääristä ja selittävät ajoituksesta ja samoja vanhoja uutisia – uudelleen ja uudelleen!”

Tätä minä ajan takaa, rakas perhe. Te voitte olla Martta ja käyttää tunteja keräten ja punniten tietoja, keskustellen siitä ystävien kanssa ja foorumeilla, haravoiden viimeisimpiä uutisia nähdäkseenne kuinka paljon lähempänä Taivaaseennostoa me olemme. Me voimme opiskella ja ottaa osaa heprealasiin uusiin kuihin ja juhliin. Heprealasiin näkökantoihin ja ajan ja ajankohtien merkityksiin. Ne ovat kiehtovia ja ne vaikuttavat olevan hengellisiä, mutta ovatko ne... todella?

Kun me olemme opiskelleet kaikki nämä asiat, olemmeko me yhtään syvemmillä tai lähempänä Jeesusta meidän läheisenä Puolisonamme, kun me saamme kaiken tämän työn tehtyä? Kyllä, minä uskon, että ymmärrys tuo meitä jollakin tavalla lähemmäs. Minä olen yhtä mieltä siitä.

Mutta, kun me uppoudumme näihin asioihin ja me, esimerkiksi, käytämme aikaa opiskellaksemme, mitä tämä profeetta tai tuo profeetta sanoo ja mikä on uusin profeetallinen täyttymys uutisissa.

Kun me olemme tehneet kaiken sen, ollakseni raa`an rehellinen, emmekö me ole loopen uupuneita kaikesta erilaisten viimeisimpien tulkintojen ja profetioiden jahtaamisesta? Ja hieman peloissamme, mitä on tulossa maailmalle?

Siispä, mikä on elämässämme etusijalla? Onko se kiehtova ja läheinen suhde Jeesuksen kanssa, Hänen jaloissaan istuminen ja Hänen sydämenlyöntiensä kuunteleminen? Vai Hänen tulemisensa viimeisimmän lööpin tietäminen? Me juoksemme täällä ja me juoksemme siellä, saadaksemme palapelin palaset sopimaan toisiinsa ja ollaksemme järkeviä, älykkäitä, hyvin lukeneita, hyvin opiskelleita, hyvin koulutettuja? Ovatko ne meillä etusijalla?

Vai olemmeko hullaantuneita Sulhasesta, vain kaivaten pidellä Häntä ja että Hän pitelee meitä. Ja me luotamme Häneen niin täysin, että me olemme jättäneet kaikki Taivaaseennoston ajoitukseen liittyvät asiat taakse, koska me olemme sekaisin rakkaudestamme Sulhaseen. Me kuuntelemme Hänen sydämenlyöntiään, ja Hän kommunikoi Hänen surujaan ja Hänen tarpeitaan meille.

Hän kaipaa viettää aikaa naapurissa olevan isättömän pojan kanssa, joten me haemme koripallon ja kutsumme hänet pelaamaan. Mutta, heti kun me olemme tehneet nämä asiat, me juoksemme takaisin Pelastajamme jalkoihin ja suutelemme niitä, kuluttaen kallisarvoisinta asiaa, mitä meillä on tässä maailmassa – aikaamme- tuhlaten sitä Häneen ja olemiseen Hänen kanssaan. Tämä on Marian ajatusmalli.

Siispä, näettekö te? Onko se selvää teille? Minä en ole ennakkoluuloinen juutalaisia tai juutalaisia juhlia kohtaan. Minä vain olen niin rakastunut Yhteen, Joka on kaikkien lakien, juhlien ja perinteiden huippukohta ja minä olen niin otettu Hänestä, että muuhun on niin vähän aikaa. Kun Hän sanoi minulle, että minun pitäisi lopettaa Hänen esi-isiensä tapojen etsiminen ja etsiä yksin Häntä, minä ymmärsin, mitä Hän tarkoitti.

Hän oli yksinäinen, kaipasi Morsiamiaan. Hän haluaa Hänen Marioidensa istuvan Hänen jaloissaan. Hän haluaa tuntea heidän hellän hyväilynsä Hänen kulmakarvoillaan ja näkevän heidän luottavan Häneen niin ehdottomasti, että he eivät harmittele maailmaa tai sen paljastuvia tapahtumia. He välittävät ainoastaan Hänestä juuri tällä hetkellä ja siitä mitä sanottavaa Hänellä on heille ja heidän ikuisuudestaan yhdessä.

Siispä, uusien ja vanhojen viinileilien asian ydin on, että uusi viini on rakkaus ja morsiusuuhde Jeesuksen, Jumalan kanssa. Ja vanha viini on lakien tavat ja ihmisten perinteet.

Mutta uusi viini on jotakin kerrassaan erilaista. Se ei ole yhteiskunnallista, aikoihin ja ajankohtiin liittyvää toimintaa. Se on ajatonta, ikuista, Rakkaussuhde Jeesuksen, Herramme kanssa. Siispä, kaataaksemme tämän uuden viinin leileihin, meillä täytyy olla uusia viinileilejä. Ja meidän täytyy viettää paljon aikaa Hänen jaloissaan.

Siispä, minä uskon, että tämä oli pohjimmiltaan se, mitä Hän puhui, kun Hän esitti meille esimerkin kahdesta viinileilistä. Ja Hän kaipaa täyttää meidät uudella viinillä. Mutta meidän täytyy olla vapaita istumaan Hänen kanssaan ja nauttimaan siitä. Maailman tekemiset eivät voi vallata mieliämme, vaikka se näyttäisi kuinka asiaankuuluvalta.

Hänen silmissään ne eivät ole niin asiaankuuluvia, koska sydämenlyönnin aikana Hän voisi ilmaista meille, mikä Hänen seuraava liikkeensä tulee olemaan. Ja jokainen saattaisi olla huomaamatta sitä. Ja itse asiassa, jokainen luultavasti ei huomaisi, mutta ne, jotka ovat hyvin, hyvin lähellä Häntä, näkisivät sen.

Sitten Jeesus alkoi puhumaan... ” Minun Morsiameni, Minä olen käyttänyt pitkän ajan johdattaakseni teitä ja vakuuttaakseni teidät siitä, että Minä puhun tämän astian kautta. Kysykää itseltänne... ”Miksi Herra”? Ja Minä vastaan teille.”

” Koska te olette oppineet tapoja, jotka eivät miellytä Minua ja Minä olen tuonut teidät tänne tarjotakseni teille Minun tapojani. Minä en puhu totuutta hänen kauttansa joka päivä johdonmukaisesti ja sitten puhuisin valheita. Jälleen, katsokaa hedelmiä. Oletteko te lähentyneet Minua tämän palvelijan kautta? Todella. Kysykää itseltänne tämä kysymys. Jos vastaus on ”ei”, sitten teillä ei ole mitään syytä jatkaa täällä.”

” Jos vastaus on ”kyllä”, Minulla on ehdotus teille... Teidän polullanne on virhe ja Minä haluan oikaista polkunne, että te saavuttaisitte määränpääne Minun Sydämessäni lyhyempää tietä. Vanhat tiet tulee hylätä. Opiskelun päähänpinttymä ei ole lyhyempi tie. Minun Henkeni ja Minun tietoni imeyttäminen - SE on lyhyt tie. Kun te istutte Minun kanssani täysin tyhjinä itsestänne, Minä täytän teidät ylitsevuotaviksi Itsestäni. Jos te istutte Minun kanssani valmiiksi täytenä, mistä Minä voin löytää tilaa kaataa teihin? ”

” Jotkut teistä ovat täyttäneet astianne oppimisella. Se on Minun tielläni. Te ihmettelette, että miksi te ette edisty joillakin alueilla? Se on vastauksenne. Ei ole tilaa edetä ennen kuin tyhjennätte itsenne omista agendoistanne. Sitten Minä voin täyttää teidät. Rukoilkaa aina, ”Isä, minä olen erehtynyt, paljasta se minulle ja anna minulle oppimiskykyinen henki, joka vastaa Sinun korjaukseesi. Isä, ylitse kaiken, minä haluan miellyttää Sinua ja Sinun poikaasi.” Rukoile näitä sanoja sydäimestä ja rukoukseesi tullaan vastaamaan. ”

(Clare) Herra, minä haluan sitä.

(Jeesus) ” Sinä vapiset Minun sanastani. Pysy siinä asennossa, Rakkaani, Minä tulen täydellistämään sinut totuudessa, jos jatkat sitä tietä. ”

” No niin, Minä vain halusin mainita teistä joillekin, että Minä olen vetänyt teitä tänne hyvin hyvästä syystä. Ja, jos teillä on ollut laaturavintoa, teillä ei ole mitään tarvetta taistella sitä vastaan, mitä Minä yritän opettaa teille tässä. Pikemminkin, Minä haluaisin teidän omaksuvan Minun näkökulmani ja harkitsevan teitänne. ”

” Siinä on kaikki, mitä Minulla on sanottavaa, Minun Rakkaani. Ei ole muuta sanottavaa juuri nyt, paitsi, että Minä rakastan Minun Morsiamiani syvästi ja vielä kun on aikaa, Minä haluan hänen olevan Itseni kävelevä Kuva. Ja, jotta hän saavuttaisi sen, jotkut heidän rakkaina, lähellä sydäntä pitämistään asioista, täytyy hyljätä. ”

” Minä tiedän, että sinä haluat vaihtaa nämä sanat, antaaksesi heille toivoa, että he voivat palata niihin, mutta sinä tiedät, että, että ne ajatukset eivät ole Minun. ”

(Clare) Tässä, minä aion lisätä sanat... ”hylätä toistaiseksi”.

(Jeesus) ” Minä en halua pehmentää tätä. Ne ovat sinun ajatuksiasi, eivät Minun. ”

(Clare) Minä olen pahoillani, Herra.

(Jeesus) ” Minä tiedän. Minä ymmärrän. Minä tarvitsen sitä, että sinä pysyt lujasti täsmälleen siinä, mitä Minä sanon sinulle ja et ailahtele niin kuin Pietari teki. Pysy lujana ja anna nuolien lentää. Minä en voi käyttää sinua täysin, jos sinä olet tuulessa keinuva ruoko. ”

” Ja loput teistä, Minun Morsiameni, milloin oli päivä, jolloin Minä lopetin rakastamasta teitä ja huolehtimasta teistä? Pyydäkö Minä luopumaan teitä jostakin, koska Minä haluan riistää teitä... tai siunata teitä? Voitteko te luottaa Minuun? Te päätätte. ”

” Sillä aikaa Minä tulen kaatamaan Minun Suloista katumuksen Henkeäni ja pyytämään teitä harkitsemaan teitänne sen valossa, mitä Minä olen teille sanonut. ”

(Clare) Johtopäätöksenä minä haluan rukoilla teidän kanssanne lyhyen rukouksen.

Herra, pyydän, näytä meille mihin on tärkeää meidän käyttää aikamme. Auta meitä tyhjentämään ja saamaan uusi viinileili, että sinä saattaisit täyttää sen uudella viinillä. Ja ettei mikään johtaisi ajatuksiamme harhaan tai valtaisi ajatuksiamme. Vaan olisimme naulittuina Sinuun, Jeesus.

Ja kun me katsomme Sinun silmiisi ja kuuntelemme Sinun sydäntäsi, me tulemme TIETÄMÄÄN, mitä Sinä haluat meiltä ja mitä tulee seuraavaksi. Meidän ei tarvitse etsiä niitä asioita maailmasta. Kaikki, mitä meidän tarvitsee tietää, Herra, tulee Sinun läsnäolostasi. Se on imeytettyä tietoa, koska me olemme Sinun sydämenlyönneissäsi.

Siispä, Minä rukoilen, että kaikki meistä saisivat tätä uutta viiniä, tätä Rakkaus suhdetta ja tätä imeytettyä tietoa ja lopettaisivat etsimästä maailman asioita, mitkä tekevät meidät väsyneiksi, loopen uupuneiksi ja jopa joskus pelokkaiksi. Auta meitä luottamaan Sinuun täysin, Herra, että Sinä olet meidän ainoa tietolähteenne. Kiitos Sinulle, Jeesus. Me rakastamme Sinua!